

Sophie Zelman: Stay with my heart

Slovenska univerza za tretje življenjsko obdobje

Slovenska univerza za tretje življenjsko obdobje
Avgust 2019

Mentor in znanje št. 2/2019

O programiranju

Nedavno se je eden naših mentorjev, ki nam je oddal svoj izobraževalni program, napisan le v nekaj vrsticah, čudil, zakaj je pretehtano izpisan program potreben. Seveda je potreben, saj gre za izobraževanje odraslih, kjer ni zunanjih predmetnikov, saj gre za odrasle! Letni izobraževalni program je dokument, na podlagi katerega ugotavljamo, in ugotavlja tudi mentor sam, v kolikšni meri si je skelet programa uspel zamisliti, kaj vse je upošteval.

Spominjam se mlade mentorice, ki se nam je pridružila polna znanja o svoji temi/predmetu, ki ga je pridobila s študijem na fakulteti, misleč, da ga bo lahko predala, kar tako, "zavitega v celofan". Na sledeči povezavi prisluhnite njeni programerski poti od 6'.30 dalje (počakajte, da se oddaja naloži):
[Za izobraževanje ni nikoli prepozno.](#)

Spominjam pa se tudi mlade, sveže pečene novinarke, ki so ji pisci poslali članke za revijo, ki jo je pričela urejati. "Zdaj pa jih imam, skupaj".

V obeh primerih je še nekaj, je še veliko, manjkalo, namreč *razmislek o tistih, ki želijo brati revijo ali se učiti. In tu se - pri njih - pri študentih in njihovem okolju, programiranje prične.*

Korak za korakom na poti k ciljem. Načrtovanje in programiranje naredita dele programa koherentne.

Predvsem moramo vedeti, zakaj smo nekaj izbrali in kako bo izbrano podprlo naše cilje. Kaj želimo s programom doseči? Informiranost, zanimanje, delovanje svojih študentov, spremembo stališč? Jih želimo navdušiti? Želimo, da bi v programu prišlo do izraza njihovo znanje, za katerega niti ne vedo, da ga imajo, mi pa ga lahko spretno vključimo, da služi našim dogovorjenim ciljem.

Primer: obravnavamo Adlerjevo teorijo manjvrednosti ali večvrednostni kompleks, narcisizem, ko se v ZDA prične predvolilna kampanja. Pojavijo se prve analize volilnega telesa in obnašanja predsedniškega kandidata. S temi aktualnimi primeri podpremo teorijo, ki jo želimo posredovati, pa tudi interes in križanje mnenj študentov.

Kakšne so torej značilnosti naših študentov. Jih poznamo?

Psihološki profil? Imajo raje, da so odvisni in poslušajo vas? V tem primeru le polagoma uvajamo metode, ki vodijo v to, da postanejo samostojnejši pri študiju. Da morda brskajo po virih, časopisih, knjigah v lastni knjižnici in drugod, spremljajo novice.

Imajo izkušnje? Te naj postanejo vir učenja ... tema za vaš študij in programiranje.

So se pripravljani učiti? Da bi znali tudi nove reči, obvladali svoje socialne vloge.

Potrebujejo znanje takoj ali kasneje? Neka študentka je bila ljubosumna. Zaporedje obravnavanih čustev sem postavila na glavo.

Jih zanima tematika? Tedaj študente vodimo v reševanje problemov, kjer lahko znanje uporabijo.

Kako ocenjujete njihovo motiviranost za učenje? Se učijo zato, da bi vedeli, se bolje počutili?

Malcom Knowles, 1984

Procesna metoda. Andragoški cikel ima več faz.

Predvsem je treba spoznati potrebe in pričakovanja študentov, pa tudi njihovo predstavo o tem, kako se bodo učili, katere metode bodo uporabljene. Da ne bodo tiho čakali, če se boste prilagodili njihovim predstavam ali ne.

Načrtovanje je druga faza, v vašem primeru gre predvsem za časovni načrt, lokacijo izobraževanja. V predavalnici, zunaj predavalnice.

Programiranje vsebin je nadvse pomembno, pri čemer prvo temeljno programiranje vsebin opravimo že na papirju, kasneje se še marsikaj spremeni.

Izvajanje programa: katere metode, tehnike, načine.

Evalvacija programa: lahko je tudi zelo preprosta, a nam ponudi veliko pomembnih podatkov. Tako me je denimo v skupinskem evalvacijskem pogovoru študentka nepričakovano vprašala, če se lahko človek počuti tudi slabše kot na začetku. To je čas, ko lahko poveste, da slab občutek prihaja zaradi procesov spreobrnitve, da je to znak, da poteka učenje. Ko sem se tega naučila od nje, sem naslednjič študente vnaprej opozorila, da se lahko zgodi tudi to. Njeno izkustvo je postalo moj vir znanja.

Načrtovanje in programiranje je umetnost

Iz predstavitve programa

Utemeljitev: Kulturna in socialna antropologija skupaj z etnologijo sta vedi o človeških skupnostih in človeku kot družbenem bitju. Postajata vedno bolj zanimivi in uporabni vedi humanistike v sodobnem, globalnem in fragmentiranem ter multikulturnem svetu.

Cilji: spoznati sebe in skupnost, izboljšati zavedanje samega sebe, osebnostno rasti.

Vsebina: Kdo smo? Kakšne so oblike našega združevanja? Kaj nas povezuje in kaj razlikuje? To so le nekatera vprašanja, ki jih vedi naslavlja. Spoznavali bomo temeljne usmeritve (evolucionizem, funkcionalizem, strukturalizem, postmodernizem itd.) in njihove glavne predstavnike (kot na primer Jamesa Frazerja, Bronislawa Malinowskega, Fraza Boasa, Margaret Mead, Ruth Benedict, Marcela Maussa, Claude Levi Straussa, Pierra Bourdieuja itd.). Dotaknili se bomo nekaterih družbenih konceptov, o katerih se sprašujemo kot ljudje in na katere odgovarjajo antropologi v svojih raziskavah: kultura, družba, identiteta, telo, spol, družina, država, rituali, dediščina, globalizacija ipd.

Metode: Poleg klasičnih metod frontalnega poučevanja si bomo ogledali tudi kakšno razstavo ali film ter se včasih podali tudi v bolj igrive vode in odigrali kakšno igro vlog, da bi bolje razumeli posamezne koncepte.

Priporočena literatura: Avtor. Naslov. Kraj: Založba. Letnica.

Mentor (izvajalec programa): Kratek življenjepis in reference